

Список використаних джерел:

1. Здановська В. Персональні сторінки науковців як джерело бібліографічної інформації. *Наукові праці Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського*. 2010. Вип. 27. С. 31–35
2. Івашнова С. В. Формування структури і контенту персонального сайту педагогічного працівника. URL: <http://www.sworld.com.ua/konfer27/77.pdf> (дата звернення: 25.09.2024).
3. Катеринюк Г. Д. Використання персонального web-сайту вчителя для формування умінь математичного мислення. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи*. 2017. № 1. С. 132–135.
4. Небельська С. В., Малик І. М. Персональний сайт викладача – інструмент інноваційної діяльності. *Професійно-прикладні дидактики*. Міжнародний науковий журнал. 2016. Вип. 2. С. 101–107.
5. Осадчий В. В. Персональний веб-сайт як засіб формування цифрового іміджу науково-педагогічного працівника. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2019. Т. 69, № 1. С. 78–91.
6. Ткачук Г. В. Методика використання освітніх веб-ресурсів у процесі підготовки майбутніх учителів інформатики : монографія. Умань : Видавець «Сочінський», 2011. 177 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-570-2-3>

Гейко О. А.,

*студент 4 курсу кафедри державно-правових та гуманітарних наук
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

ТАВРІЙСЬКИЙ: НАУКОВО-КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК КРИМУ В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ

Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського є одним з провідних закладів вищої освіти України, історія якого бере свій початок ще в 1918 році.

Плани відкриття університету на півдні виникли на початку ХХ ст. в період розпаду Російської імперії та громадянської війни серед наукової спільноти, в коло якої входив Володимир Іванович Вернадський, який зробив колосальний внесок для реалізації цих планів. Свою діяльність університет розпочав після винесення постанови Кримського Крайового уряду в вересні 1918 року про заснування Таврійського університету. За лічені дні, університет був забезпечений

висококваліфікованими викладачами. І вже 14 жовтня в наближенні Покрови університет було урочисто відкрито в місті Сімферополь. На подальшій долі університету безпосередньо відбилися буремні події громадянської війни, що прокотилися через Крим [2].

Після смерті першого ректора Гельвіга в жовтні 1920 році університет очолив Володимир Іванович Вернадський. Вже в січні 1921 року, після того, як Крим захопили війська Червоної армії, університет офіційно стає Кримським університетом ім. Фрунзе, а згодом в 1925 трансформується в Кримський державний педагогічний університет, і під цією назвою проіснував до 1972 року. Після цього університет став Сімферопольським державним університетом. І лише в 1999 році університет повертає свою історичну назву, в тому ж році за указом Президента України Леоніда Кучми окрім повернення історичної назви, університету було присвоєно статус Національного [3].

Сам університет користувався великим авторитетом та популярністю на кримському півострові та за його межами. Територія університету, окрім головного корпусу налічувала в собі також: бібліотеку, науково-дослідні лабораторії, ботанічний сад, планетарій.

Розвиток університету виражався у доробку його працівників, серед яких були такі видатні люди, як: історик та археолог Кондаков, філолог та тюрколог Чобан-Заде, правник-міжнародник Яновський, математик Граве, біофізик Гурвич, географ та ботанік Морозов. Окрім міцного викладацького складу, університет також славився і своїми випускниками: геолог та мінералог Щербаков, фізик Правдюк, зоолог Делямуре.

Все змінилося кардинально в 2014 році, після окупації Криму російськими військами. Два роки університет пробув в окупації, де були неодноразові спроби переконати людей «визнати та підкоритися» «новим реаліям». Звичайно, частина працівників університету піддалася цим спробам – не будемо цього приховувати. Але значна їх частина обрала інший шлях: замість того щоб стати гвинтиками пропагандистської машини, вони ухвалили рішення про переміщення університету як закладу до Києва задля самостійного розвитку в Україні [1]. По суті, *кримський* Таврійський університет стає *українським*. У 2016 році він був релокований до столиці України, де відновив свою організаційну структуру і викладацьку базу, став успішно набирати студентів з усіх регіонів України і продовжує свою діяльність до сьогодні. Вже після переміщення, в 2018 році університет з гордістю відзначив своє 100-річчя, а в 2023 році з нагоди 160-ї річниці від дня народження Володимира Вернадського було урочисто відкрито барельєф видатного науковця в стінах центрального корпусу.

Тим часом, російська влада задля закріплення свого авторитету на півострові в історичній будівлі університету створила свій заклад під назвою «Кримський федеральний університет ім. В.І. Вернадського», який відкрито заявляє про те що саме він є правонаступником.

Але ці заходи не змінили його справжньої суті та намірів. На відміну від нашого університету, він є знаряддям дискримінаційної політики щодо кримськотатарського народу і проукраїнські налаштованих кримчан, він є інструментом русифікації Криму і знаряддям стирання ідентичності. Таврійський же в Києві є осередком вивчення історичної спадщини, мовного, культурного та етнічного розмаїття Криму, справжнім маяком для тих мешканців півострова усіх національностей, які обрали і обирають Україну.

На сьогоднішній день наш університет працює в двох корпусах в Печерському та Подільському районах Києва і має в складі 4 навчально-наукові інститути, 11 кафедр, наукову бібліотеку та музей «Родовід». Студенти університету можуть проживати у 3 гуртожитках. Також в університеті функціонує Освітній Центр Україна, який допомагає нашим студентам з окупованого Криму та інших тимчасово окупованих територій.

Окрім навчально-наукової, університет здійснює культурницьку роботу разом з внутрішньо переміщеною Донецькою Академією Мистецтв ім. С.С. Прокоф'єва, студенти якої регулярно дають концерти в стінах університету. Що теж стало символічним об'єднанням двох окупованих частин України. Музей української культури «Родовід» є майданчиком проведення культурно-просвітницьких заходів.

В сьогоднішніх реаліях актуальність існування нашого університету набуває виключної ваги, він не лише виступає символом опору, але є розробником принципів та засад майбутньої деокупації та реінтеграції Криму. Це слугує прикладом і дороговказом для прийдешніх генерацій кримської інтелігенції, засобом подолання історичних помилок минулого [1].

Сьогодні Таврійський національний університет є одним з провідних навчальних закладів України, надаючи широкий спектр освітніх послуг в науковому та культурному просторі нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Евакуйований до Києва Таврійський Університет продовжить свою діяльність. *Espresso* : веб-сайт. URL: https://espresso.tv/nauka-evakuovaniy-do-kieva-tavriyskiy-universitet-prodovzhit-svoyu-diyalnist-pardep#goog_rewarded (дата звернення 8.10.2025).

2. Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського : веб-сайт. URL: <https://tnu.edu.ua/istoria/> (дата звернення 8.10.2025).

3. Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського: Вікіпедія Вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D0%B2%D1%80%D1%96%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%BD%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81

%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82_%D1%96%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%96_%D0%92_%D0%86_%D0%92%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0%D0%B4%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-570-2-4>

Дубко В. О.,

*доктор фізико-математичних наук, професор
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

Распопов В. Б.,

*кандидат фізико-математичних наук, доцент
Інституту кібернетики імені В. М. Глушкова
Національної академії наук України
м. Київ, Україна*

ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИКЛАДАННІ МАТЕМАТИКИ СТУДЕНТАМ

Вступ. Сучасна вища освіта переживає епоху глибоких перетворень, зумовлених появою систем штучного інтелекту (ШІ), здатних аналізувати, виводити та пояснювати складні математичні співвідношення. Тож університетська дидактика має сьогодні завдання не лише навчити студентів розв'язувати задачі, а й заохотити творчу молодь співпрацювати зі штучним інтелектом як із новим когнітивним партнером [1, 2].

Викладач перестає бути лише джерелом знань – він стає тренером інтелектуальної взаємодії, який вчить майбутніх дослідників грамотно користуватися інструментами машинного мислення.

Постановка задачі. Метою цього дослідження є *аналіз дидактичних засад інтеграції систем ШІ в процес викладання математичних дисциплін*, зокрема, на прикладі авторського спецкурсу «Стохастичні диференційні рівняння», орієнтованому на студентів магістратури, аспірантів та науковців, які підвищують свою математичну кваліфікацію самотужки, приділяючи увагу неперервній самоосвіті на протязі усього професійного життя [3].

Основні завдання: (1) Визначити дидактичні умови, за яких ШІ може виступати ефективним інструментом у навчанні математики; (2) Обґрунтувати пропедевтичну доцільність включення до